

Der fandt i Dagene den 11.—13. August en Tælling af Cementbeholdningerne her i Landet Sted, og det viste sig, at der tilsammen var omtrent 420,000 Sække Cement til Stede her i Landet i Midten af August. Hertil er der senere kommet som fremstillet her i Landet omtrent 30,560 Tønder Cement og ved Indførsel fra Udlandet 23,786 Tønder Cement. Dette udgør tilsammen 474,288 Sække. Heraf er der allerede udleveret omtrent 340,000 Sække, til Rest er der altsaa 134,288 Sække Cement. Men da det sikkert med Rette anses for nødvendigt til enhver Tid at have en Reservebeholdning paa omtrent 40,000 Sække, er der eller var der for faa Dage siden til Raadighed til Udlivering kun omtrent 90,000 Sække Cement her i Landet. Det er ordnet saaledes, at de Krav om at faa Cement udleveret, der indkommer, bliver registreret, og der er registreret Krav paa 612,036 Sække Cement, hvoraf der er udleveret 87,413. Der er altsaa 524,623 Sække Cement, som er bestilte og krævede, men ikke er udleverede. Altsaa til Raadighed for Cementnævnet haves 90,000 Sække Cement, men der er allerede forlangt over 500,000 Sække. Dette er en almindelig Begrundelse for ikke at give Tilladelse til at udføre Cement her fra Landet. Men dertil kommer de særlige Grunde, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har givet for i dette Tilfælde ikke at give Dispensation for Udførsel af Cement til Norge, nemlig at der i tidligere Tilfælde er afslaaet andre Krav om saadan Dispensation for Udførsel sammesteds hen.

Naar man sætter dette Spørgmaal i Forbindelse med fremtidige Leveringer af Gødning, er det urigtigt. Det pinlige i denne Sag er netop, at den Gødning, til Gengæld for hvilken man i Norge hævder, at de 5,000 Sække Cement skulde have været leverede, er modtaget. Den Mand, som i Norge har vakt den Forestilling, at de deroppe skulde faa de 5,000 Tdr. Cement, hævder snart, at han ikke er gaaet videre, end han kunde gaa med den danske Regerings Billigelse, snart, at han ikke har gjort mere end love at anbefale en Dispensation. Hvis han kun har lovet at anbefale en Dispensation, behøvede han dertil ikke noget som helst Samtykke fra det danske Ministerium, thi det kunde han altid love. At han skulde have nogen Tilladelse af det danske Ministerium til at foretage sig noget som helst i denne Sag,

er urigtigt. Vedkommende har en Dag mødt mig paa Gangen udenfor mine ministerielle Kontorer, har trukket mig til Side, har sagt, at han skulde rejse til Norge, og spurgt mig, om han til Gengæld for, at han fik noget Norge-Salpeter deroppe, kunde love en Udførsel af Cement her fra Landet. Jeg svarede ham, at om noget saadant kunde jeg aldeles ikke udtale mig, det var mig ikke præsent, hvordan den Sag laa, han maatte indgive et skriftligt Andragende, saa skulde det blive behandlet, og det skulde jeg love skulde ske saa hurtigt som muligt, saa at han kunde faa Svar paa, hvorvidt han kunde love Cementen i Norge eller ej. (Afbrudelse). De fleste tilstedeværende ved, hvem der her er Tale om. Jeg ved ikke, om den vedkommende Herre paa det Tidspunkt allerede havde udtalt sig paa den Maade oppe i Norge, at man der forstod ham saaledes, at han lovede dem Cement, eller om han først derefter rejste op til Norge og udtalte sig paa en saadan Maade. I alle Tilfælde indgav han ikke til Ministeriet noget Andragende om Dispensation, før han havde været i Norge og stillet dem deroppe et eller andet i Udsigt, som jeg ikke kan kontrollere. Han har ikke haft noget som helst fra det danske Ministeriums Side at holde sig til.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen) omtalte forskellige Forhold vedrørende Sindssygeanstalterne. Disses Forhold er nu til Overvejelse i en Kommission, og jeg skal kun fremdrage et enkelt af de Forhold, det ærede Medlem omtalte, nemlig Kosten til Plejepersonalet. Der har meget rigtigt været en Deputation fra Plejerne hos mig og beklaget sig over, at den Kost, de fik paa Sindssygeanstalterne, ikke var tilstrækkelig nærende. Jeg skal overfor dette høje Ting gentage det Svar, jeg gav Plejerne. Jeg svarede dem, at jeg skulde gøre mit bedste for omhyggeligt at faa dette Forhold undersøgt, for det første, fordi Plejerne havde klaget til mig, og jeg burde varetage deres Interesse, og dernæst, fordi jeg gerne — og det var mig langt vigtigere — vilde varetage de paa 3die Pleje værende sindssyges Interesse, thi hvis de bliver utilstrækkeligt ernæret, er det højst sørgeligt. De er afskaarne fra at klage, idet enhver Klage fra en sindssyg paa Forhaand kan afvises som umotiveret og urimelig. Netop overfor disse stakkels syge Mennesker var det derfor af største Vigtighed at komme til et Resultat med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den